

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Številka: 411-02/17-1/
Ljubljana, 30. 5. 2017

EPA 1890-VII

Dr. Milan Brglez
predsednik Državnega zbora
Republike Slovenije

Državni svet Republike Slovenije je na 29. izredni seji 30. 5. 2017, ob obravnavi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2017 in 2018 (ZIPRS1718-A), ki ga je Državni zbor sprejel na 30. redni seji 24. 5. 2017, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06, 47/13 in 75/16), sprejel

ZAHTEVO,

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2017 in 2018 (ZIPRS1718-A).

Obrazložitev:

Državni svet je že v okviru zakonodajnega postopka sprejemanja Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2017 in 2018 (v nadaljevanju: zakon) problematiziral linearen dvig povprečnine in se strinjal z zahtevo združenj občin po pravičnejši določitvi višine povprečnine. Ker zakonodajalec ni upošteval teh opozoril, Državni svet zahteva, da o njem Državni zbor ponovno odloča.

Zakon sicer določa višjo povprečnino za letošnje leto, vendar dvig za 3,5 evra ne sledi dejanskim potrebam in dodatnim obveznostim občin, saj v celoti ne pokriva večjih stroškov dela javnih uslužbencev, ki nastajajo zaradi dogovora Vlade s socialnimi partnerji, pri katerem pa občine niso sodelovale.

Ugotoviti je mogoče, da dvig povprečnine v višini 3,5 evra ne upošteva raznolikosti občin in s tem njihovih različnih finančnih potreb. Medtem ko bodo dodatna sredstva občinam z manj javnimi zavodi in posledično nižjimi stroški dela javnih uslužbencev zaradi višje povprečnine za 3,5 evre verjetno zadostovala tudi za pokritje drugih

izdatkov, pa občinam z več javnimi zavodi dvig povprečnine ne bo zadoščal niti za osnovni namen, zaradi katerega je bilo predlagano povišanje povprečnine. Negativne posledice linearne razdelitve, ko se vsem občinam, ne glede na različne dodatne obveznosti, zagotavlja enako povišanje povprečnine, bi bilo treba nevtralizirati z novim modelom razdelitve, ki bi ga na podlagi izračunov moralo pripraviti pristojno ministrstvo. Prav vsakoletne ponavljajoče razprave in razhajanja mnenj o ustrezni višini povprečnine za občine bi po mnenju državnih svetnikov zahtevalo bolj sistemski in dolgoročnejši pristop k reševanju tega vprašanja.

Državni svet se sprašuje, ali je Vlada izračunala znesek privarčevanih sredstev na račun občin zaradi posledic sprejetja predpisov, s katerimi se je v zadnjih letih določala povprečnina v bistveno nižjem znesku, kot bi se morala glede na izračun, določen z zakonom, ki ureja financiranje občin. Ocenjuje se namreč, da imajo občine okoli 300 evrov nižjo povprečnino, kot bi jo morale imeti, kar znese 600 mio evrov na letni ravni oz. v povprečju letno okoli 3 mio evrov na vsako občino.

Financiranje občin je neurejeno in nestabilno, saj se sistemskega Zakona o financiranju občin v tem delu ne spoštuje in se vanj posega z vsakoletnimi spremembami zakonov o izvrševanju proračuna. To povzroča stanje, v katerem morajo občine stalno prilagajati svoje dejavnosti zmanjšanemu obsegu pričakovanih sredstev, kar jim otežuje avtonomno in gospodarno ravnanje, posebno pri načrtovanju investicij. Ponovno je treba poudariti pomembnost uveljavljanja takega sistema financiranja občin, ki bo zagotavljal zadosten obseg sredstev za financiranje z zakonom določenih nalog in končal dosedanje prakso, ko so občine primorane za izvajanje predpisanih zakonskih nalog trošiti sredstva za prepotrebne investicije. Problem je še toliko večji, ker občine v aktualni finančni perspektivi praktično nimajo dostopa do evropskih sredstev oz. so možnosti zelo omejene zaradi nezmožnosti zagotavljanja lastnega deleža sofinanciranja projektov. Iz vseh navedenih razlogov je zato treba sprejeti strategijo razvoja lokalne samouprave, ki bo imela podporo lokalnih skupnosti in dolgoročnejšo vizijo njihovega razvoja.

V zvezi z ugotovitvami Vlade o zadostnih sredstvih, s katerimi naj bi razpolagale občine, glede na prihranke, ki jih izkazujejo ob koncu leta, državni svetniki ponovno poudarjajo, da je težnja po varčevanju in prihrankih sredstev konec leta, za izvajanje nalog v tekočem obdobju, glede na logiko porabe proračunskih sredstev, primerna in razumna. Ob tem, da dohodnina ne zadošča za pokritje vseh zakonskih obveznosti in da se občine ne morejo zadolževati, dokler zaključni račun za preteklo leto ni sprejet, občine prihranke namenijo za izpolnjevanje tekočih obveznosti v začetku prihodnjega leta.

* * *

Za poročevalca na seji Državnega zbora je bil določen Milan Ozimič.

Mitja Bervar, mag. manag.
predsednik

